

Привіт! Мене звати **Ліза Зорова**. Я ілюструю дитячі книжки, малюю листівки та принти для одягу. Мені дуже подобається добра дитяча ілюстрація — хочу дарувати тепло та усмішку дітям і дорослим, адже в кожному з нас живе дитина. Відкрита для різних проектів, люблю подорожі, йогу і смачно готую салати. Мене надихають море, сонце і звичайні історії з життя — що ж іще треба для щастя?

Таїс Золотковська — українська письменниця, авторка восьми книжок для дорослих і дітей. Живе на грецькому острові Занте, любить гуляти із собакою Розою та вигадувати нові пригоди для своїх персонажів.

ISBN 978-617-614-244-7

Таїс Золотковська

НЕСЕРЙОЗНО

ЧОРНІ ВІВЦІ®

Таїс Золотковська
НЕСЕРЙОЗНО

ЧОРНІ ВІВЦІ®

Ілюстрації Лізи Зорової

Серія

Таїс ЗОЛОТКОВСЬКА

НЕСЕРЙОЗНО

Ілюстрації Лізи Зорової

ЧОРНІ ВІВЦІ

Мира малює сніговиків. Кольоровими олівцями та гуашшю в альбомі, коли за вікном дощить, а крейдою на асфальті – в сонячні дні.

Сніговики у неї виходять різноманітні: червоні, блакитні, з відром на голові або з мітлою в руках-гілочках, похмурі й веселі. Навіть у дитячий садок Мира приносить пристрої для малювання.

Бувають дні, коли в неї поганий настрій, тоді Мира влаштовується у куточку загальної кімнати, й поки інші бавляться у доньки-матері та залізну дорогу, вона собі малює, малює, малює.

Виводячи кола на папері, Мира повертає собі усмішку.

Зараз вона вдома, у тиші дитячої кімнати малює рожевого сніговика.

З вікна дівчинка бачить маму, що розвішує білизну на подвір'ї та наспівує:

Мама свою донечку
В любистку купала...

Як тільки мама заводить першу ноту, кішка, що приходить поїсти молочка з хлібом, із нявканням несеться геть. Кажуть, кішки любляють класичну музику.

А Мирі мамин спів допомагає малювати. Вона вдоволено всміхнулася, роздивляючись рожевий капелюх на голові сніговика, і взялася за наступний малюнок.

– Раз, два, три! Раз, два, три! – чутно вигуки старшої Мирчиної сестри Марійки.

У пачці та шкарпетках у фіолетовий горошок, вона крутиться на одній нозі на дерев'яній підлозі. У неї це називається «балетувати».

Із вітальні долинає бурмотіння, щось із глухим стуком падає на підлогу і повільно котиться.

– Ще раз! – наказує тато.

Бурмотіння триває. Схоже на іграшковий паротяг. Насправді, тато вчиться жонглювати помаранчами. Два дні тому він перейшов від двох помаранчів до трьох. І цей зайвий цитрус раз у раз тікає від нього у найдальший куток кімнати, за диван, звідки його можна дістати тільки спеціальною палкою-хапалкою.

– На сніданок я приготую помаранчевий сік! – оголошує тато.

«Добре, що він не жонглює хом'яками», – думає Мира.

І хоча Мира наймолодша в сім'ї, є дехто, про кого вона щодня дбає.

Хом'як.

Хом'як живе у клітці й найбільше у світі любить бігати в колесі. Втім, іще більше, ніж колесо, любить прогулянки по Мирчиній кімнаті. Проте це йому нечасто вдається, бо клітка щільно зачиняється.

Мира стежить, щоб у хом'яка завжди була свіжа вода та жменька кульбабок, які вона збирає на галявинці перед домом.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.